

Ի ՎԵՐԱՅ ՍՏՈՐԱԿԱՍԱԿԱՆԻՆ.

ԱՅՍ Է՝ Ի ՎԵՐԱՅ «ԻՍԿ ՄԵՔ ՓԱՌԱՌՈՐԵՍՑՈՒԳԻՆ» 1.

Իսկ մեր	Հաւատ	ուղիղ	մտօք.
Հաւատ	առողջ	է միշտ	գործով.
Ուղիղ	է միշտ	սրբով	սիրով.
Մտօք	գործով	սիրով	յօւսով:
Զի որ	ամբիժ	ունի	զհաւատ.
Ամբիժ	գործով	զյոյս	հաստատ.
Ունի	զյոյս	սիրոյ	շաղկապ.
Հաւատ	հաստատ	շաղկապ	անբակ:
Ա. րգ. զայս	Հաւատ	ունիմք	առ Հայր.
Հաւատ	ի ծնողն	գորգի	անմայր.
Ունիմք	զՈրդի	հաստիչ	զաշխարհ.
Առ Հայր	անմայրն	զաշխարհ	արար:
Ըստ այսմ	ունիմք	և զայս	յՈրդի.
Ունիմք	ծնեալ	անհայր	Որդի.
Եւ զայս	անհայր	ընդ մեզ	յօգի
Որդի	արգի	յօգի	ի մի:
Ա. յսպէս	անճառ	Հոգին	պատուեմք.
Անճառ	բղխմամբ	Հօրէ	ատեմք.
Հոգին	Հօրէ	ընդ Որդւոյ	դատեմք.
Պատուեմք	ատեմք	դատեմք	պաշտեմք:

Ուստի	ընդ Հօր	զՈրդին	օրհնեմք.
Ընդ Հօր	միշտ սուրբ	զՀօգին	գովեմք.
Զորդին	զՀոգին	և զՀայրն	յաւէտ.
Օրհնեմք	գովեմք	յաւէտ	պաշտեմք:

Այս մեր	Հաւատ	ամբիժ	ընտրեալ.
Հաւատ	բոլոր	մասամբք	պաշտեալ.
Ամբիժ	մասամբք	կեանք մեղ	յոյտնեալ.
Ընտրեալ	պաշտեալ	յոյտնեալն	օրհնեալ:

Ի յախտեանս յախտենից սմէն:

Գրչագիրն, որից վերցնում ենք այդ երկու ոտանաւորներն, ունի և մի հետաքրքրական յիշատակարան, արտայայտող այն պանծալի ոգին, որ միշտ փայլել է ս. Էջմիածնի դպրոցից ելած միաբանների մէջ: Հաւատարմութիւն առ Մայր Աթոռն և անձնուէր գործունէութիւն Հայաստանեայց ս. եկեղեցու բարեզարդութեան համար եղել է միշտ գոցա փայլուն յատկութիւնն, այնպէս որ ս. Էջմիածնի միաբանները մինչև անգամ կախաղան են բարձրացել յանուն իւրեանց այդ աստուածակոխ սրբարանին:

Մի տեղ ասում է Մինաս վարդապետը. «Եւ այսպէս պարապնդեալ զմեզ յամենուստ կողմանց ի մերկամարմին ելոյ՝ վառեսցուք զմեզ ըստ ամենայնի զինուք Հոգւոյն Սրբոյ՝ սաղաւարտ ի գլուխս, վահան ի յուս, սուսեր յազգեր, աղեղն ի ձեռին և կօշիկս յոտս ըստ սրբազանին Պօղոսի քաջալերս տուեալ սոքօք ինքեամբ ինքեան կազմ եղիցուք պատրաստութեամբ աւետարանին տալ պատասխանի ամենայնի, որ խնդրիցէ ի մէնջ զբան հաւատոյ ըստ սրբազանին Պետրոսի, որովք և մղեսցուք զմեզ յառաջ այժմ և ի մերն ստադիոն հոգեւոր բանական մենամարտութեանս առ ի վարժիլ և վարժել, ստանալ և տալ, ցօղիլ և ցօղել, արբենալ և արբուցանել, գտանել և օժտել, հասանիլ և հասուցանել. տեղեկանալ թագնութեան մեծի և իրազգացս առնել տարիացեալ ոգոց՝ զոր ինչ միանգամ ուսուցէ մեզ Հոգին ճշմարտութեան. և միանգամայն իսկ ասացից ի հանդէս ի զինն մտեալ գործել ինչ և զկատարածն իրին տուողին ամենայն շնորհաց յանձն արասցուք, գուն գործեալ միայն, զի մի ի հետոց հոգեկրիցն խոտորս ինչ ընթացցուք

Ահաւասիկ յիշատակարանը.

Փառք պատիւ պաշտօն գոհութիւն և երկրպագութիւն Անեղին և միշտ Գոյին, Անսկզբան և անվաղձան թագաւորութեան Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ, Որ մշտածաւալ իւրով բարերարութեամբն խնամէ ընդ հնազանդութեամբ իւրոյ ինքեան անզուսպ իշխանութեան զամենայն գոյս: